

F. t. l. om skattelettelse for opsparing.

ligt, at begæringen for at komme i betragtning må indsendes senest samtidig med selvangivelsen for det pågældende skatteår.

Undersøgelsen af, om den opsparing, som den skattepligtige begærer skattelettelse for, er rigtigt opgjort, henlægges til de skattelignende myndigheder.

Da skatteyderen, såfremt betingelserne er opfyldt, har en egentlig ret til skattelettelse, har man fundet det rettest, at de almindelige regler om adgang til at klage over ligningen også skal anvendes på skattelettelsen for opsparing.

Af praktiske grunde foreslås det, at ændring af skatteansættelsen mere end to år efter skatteårets udløb ikke skal medføre ændringer med hensyn til skattelettelsen efter afsnit I.

Til § 5.

Som følge af den særordning, der må forudsættes truffet for personer, der omfattes af sømandsbeskatningen, jfr. bemærkningerne til § 12, foreslås det, at disse skattepligtige ikke skal kunne anvende den i afsnit I omhandlede ordning. Det vil ikke kunne lade sig gøre at opgøre opsparingen for skatteydere, der beskattes på grundlag af deres forventede fremtidige indkomst, og det foreslås derfor at undtage disse skattepligtige fra opsparingsordningen.

Når en skatteyder, der har været beskattet på grundlag af sin forventede fremtidige indkomst, senere overgår til beskatning efter de sædvanlige regler, skal han efter forslaget have krav på skattelettelse for opsparing på lige fod med andre skatteydere.

Til § 7.

Da maksimum for skattelettelsen foreslås fastsat til 315 kr. for forsørgere og 210 kr. for ikke-forsørgere svarende til 21 pct. af et indskud på henholdsvis 1.500 kr. og 1.000 kr., vil indskud over disse grænser ikke bevirke forøgelse af skattelettelsen.

Til § 8.

Konti for skattelettelse skal efter forslaget kunne oprettes i de samme pengeinstitutter, der modtager indskud på kapitalbindingskonti. Mindste indskud på en konto er 100 kr., og der kan højst indskydes 1.500 kr. Sambeskattede ægtefæller skal efter forslaget kunne oprette hver sin konto. Ægtefællerne kan ikke ved tilsammen i et indskudsår at indskyde mere end 1.500 kr. opnå større skattelettelse end 315 kr., og tilsvarende kan en ikke-forsørger ikke opnå større skattelettelse end 210 kr. ved at indskyde mere end 1.000 kr. Når størstebeløbet for

indskud foreslås fastsat til 1.500 kr. både for forsørgere og ikke-forsørgere, skyldes det praktiske hensyn, idet man derved undgår, at pengeinstitutterne skal kontrollere, om indskyderen er forsørger eller ikke-forsørger.

Til § 9.

Indeståendet på en konto for skattelettelse skal efter bestemmelsen medregnes i kontohaverens skattepligtige formue, og tilskrevne renter skal indkomstbeskattes, selvom de ikke hæves. Når renter, der tilskrives i indskudsåret, ikke hæves, men indestår på kontoen ved udløbet af indskudsåret, betragtes de som yderligere indskud og regnes således med i det beløb, der giver adgang til skattelettelse.

Til § 10.

Når der er gået 5 år regnet fra udløbet af indskudsåret, kan den skattepligtige hæve det foretagne indskud, uden at der opstår afgiftspligt. Hæves det foretagne indskud helt eller delvis i den nævnte periode på 5 år, skal kontohaveren betale en afgift til staten på 15 pct. Afgiften skal efter bestemmelsen ikke kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Hvis kontohaveren dør, kan indskuddet hæves frit, selvom 5 års perioden ikke er udløbet.

Til § 12.

For skattepligtige, der omfattes af sømandsbeskatningen, vil det ikke være muligt at give skattelettelse i form af et fradrag i den skat, der opkræves om bord, og det foreslås derfor, at indskudsordningen ikke skal omfatte disse personer. Der vil blive taget hensyn hertil ved senere revision af sømandsskatteloven.

Indskudsordningen skal i modsætning til den i afsnit I omhandlede ordning kunne anvendes af skatteydere, der ansættes på grundlag af deres forventede indkomst i skattepligtsperioden.

Til § 14.

Ved lov nr. 214 af 16. juni 1962 om ændring i lov nr. 150 af 28. maj 1958 om beskatningen af renteforsikringer m. v. er den hidtidige overgrænse for fradrag af de i denne lovs § 1, stk. 1 d, omhandlede forsikringspræmier og indskud på kapitalbindingskonti for forsørgere forhøjet fra 1.000 kr. til 1.500 kr. og for ikke-forsørgere fra 600 kr. til 1.000 kr.

Man har fundet det rimeligt at begrænse forsørgeres adgang til skattelettelse såvel efter afsnit I